

SØGAN UM SJÓMANNS- TATO- VERINGINA

HEIMLONGSUL, KÆRLEIKSSORG OG TIÐSPILLA. TAÐ VÓRU STØRSTU GRUNDIRNAR TIL, AT **SJÓMENN** FYRR Í TÍÐINI FINGU SÆR EINA **TATOVERING**, MEÐAN TEIR VÓRU **BURTUR** Í FREMMANDUM **LONDUM**. FRAMSÝNINGIN **"TRO, HOPP OCH KÆRLEK"** Á **SJÓSAVNINUM** Í STOCKHOLM HEVUR **GRANSKAÐ** Í EVNINUM.

SJÓMANSTATOVERINGAR

Inna Tørnroos
inna@sosialurin.fo

Tit munnu hava sæð onkrar av teimum – hesar skrappu siglandi menninar við arrum og einari sigarett í munnklov-anum. Undan skjúraermuni kagar ein tatovering fram.

Nógvir sjómann valdu fyrr at fáa sær eina tatovering, og Sjósavnið í Stockholm hevur eitt stórt savn av myndum og tekningum frá fyrra parti av 1900-talinum, og nú hava tey sett eina framsýning upp, samstundis sum ein bók um sjómanstatoveringar er komin út.

– Sjómanstatoveringarnar eru fantastiska vakrar. Tær eru oftani einfaldar, men tær rúma nógvum kenslum, sigur Maria Ljunggren, ið er ein av fyriskiparunum av framsýningini.

Hon heldur eisini, at í umhvørvinum umborð á skipum var ikki nógv tosað um kærleika, heimlongsul og ótta, og tí gjørdist egna húðin eitt stað, har kenslurnar kundu koma fram.

Rósur og hjertu

Nógvar av teimum gomlu tatoveringunum vóru av kvinnum, rósum, fugli, akkerum og hjørtum. Klassikarar sum "Seaman's grave" og "Home at Last" vóru nógv at síggja.

Samstundis sum tatoveringarnir vóru ein háttur at vísa kenslur, vóru tær eisini við til at styrkja um samanhaldið umborð. Teir, sum høvdu eina tatovering, høvdu nakað til felags.

Nógvar av gomlu tatoveringunum vóru gjørdar við hond og ikki serliga snøggar, samanborið við tær maskin-gjørdur nú á døgum. Litirnir vóru fyri tað mesta reytt, blátt, svart og grønt, og oftani var tað dyrt at ognar sær eina tatovering.

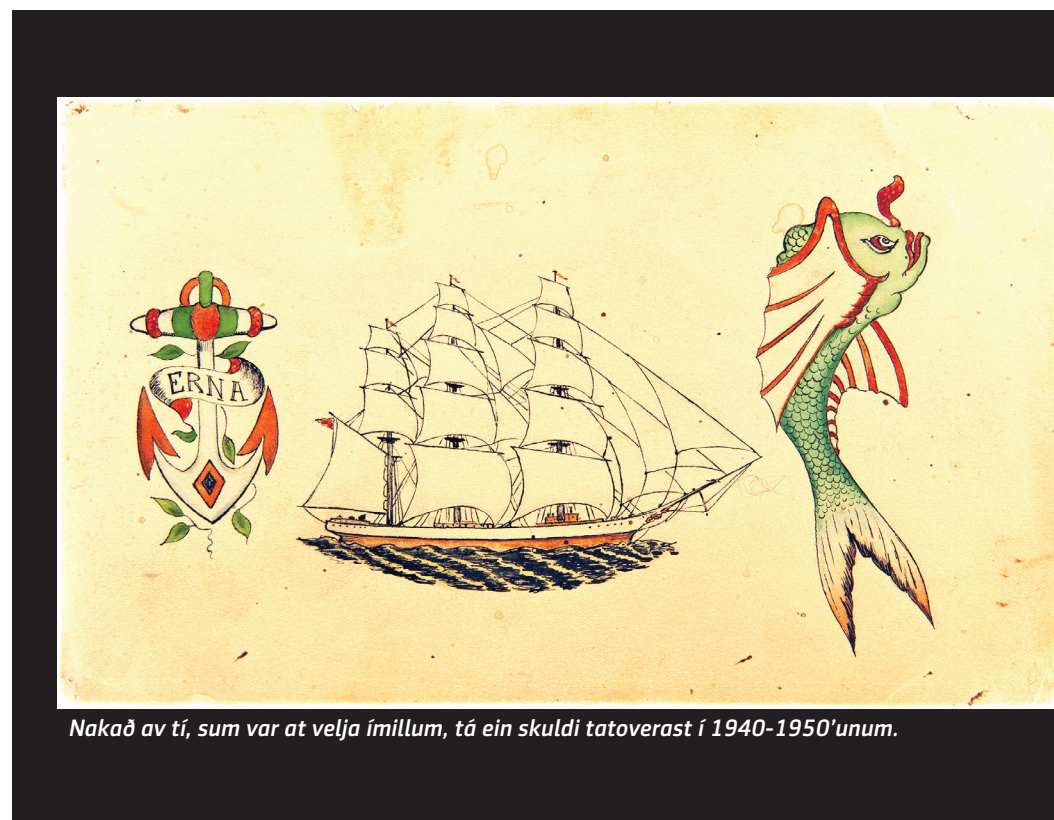
– Skiparin rópti á meg, "Nú - vermur tatoveringin væl?" tá stormurin leikaði á. Hann var í øðini um, at vit ungu menn brúktu okkara pengar uppá tatoveringar, tá vit vóru í landi, greiður ein av teimum avmyndaðu eldri monnum frá á framsýningini.

Tatoveringar hava altíð verið nógv frammi, har mannfólk hava livað av-byrgdir í fongslum, í kríggi og so umborð á bátum. Yvirmenn høvdu sjáldan tatovering, og høvdu teir eina, var tað eitt prógv um, at teir høvdu arbeitt seg uppeftir.

Viðka horisontin

Ein onnur grund at fáa sær eina tatovering var eisini at vísa, at man hevði verið víða um og sæð meira enn tey har heima. Sjómannururin var viðkaður, og tað hevði man eitt veruligt dømi um í tatoveringini.

Leingi hildu fólk, at tatoveringar

Nakað av tí, sum var at velja ímillum, tá ein skuldi tatoverast í 1940-1950'unum.

bara vóru nakað, ið sjómenn og onnur í arbeiðaraklassanum fingust við, og tí var tað ikki sæð sum nakað fínt. At tatoveringstekningar skulu roknað sum list kom ikki upp á tal. Men rákið vendi, og seint í fyrri öld vaks áhugin millum vanlig fólk at fáa sær eina tatovering.

Hjá kvinnum vóru tað í langa tíð

bert skøkjur og sirkusartistar, ið vóru tatoveraðar, og tað var mett so sjáldsamt, at kvinnur høvdu tatoveringar, at fólk fóru í sirkus fyri at síggja tatoveraðar kvinnur.

Tá tatoveringar aftur gjørdust populerar, varð tað líka vanligt, at kvinnur sum menn, dekkarar sum professarir